

on neunde waatamise ja waatlemise aast. Kõige selle peale waadates, tahame meie siin õra seletada, missugune lebt meie Eesti rahval veel puudus. Meil puudus veel üks niihugune leht, mis jutustates, õpetates, teadustates, aega viites, pilta tuues v.oleks just perelonna liigetele: isale, emale, õele, wennale, noorele ja wanale kirjutatud, ilma et seefama politika sisuga oleks. Niisugust puudust oleme meie oma „Meelejahutaja“ füntada katsunud. Kuna see lebt enne kuu üks kord välja tuli, oleme meie niiud luba saanud, teda igas näädalas üks kord välja anda. Lehe praeagine ja esialgult edaspidine suurus on üks trüli poogen, muist jämemas, muist tibedas peenkirjas. Meie oleme selle lehe tänavuse aasta käiguga katsunud, kõigit, üht erapoolist teed käia, üksi õppetlikka ja lõbusaid kirja tükka tuua. Meie oleme ka selle peale waadata katsunud, et see lebt meie maja pere naistele ja neile, kes selleks saada sooviwid, lausu ja õpetust tööks. Selle peale waadates, oleme meie igas numbris ühe osa selle pealkirja all „perekonna elu“ just meie Eesti õrnemale suulle kirjutanud ning saame teda meie majapidamise ja majapidajate tueks illa edasi toimetama. Meie oleme selles juus seismaani üleüldisti majaperenaise ja abi kaasa aunsaid omadusi, üleüldist maja riadamist v. seletanud, niiud aga algab iseärasline jagu föögi, riite, koduse elu v. üle peale. Niisamuti ilmub selles lehes „õpetus terwise hoidmiseni ja kodune Jumala teenistus“. Meie tahame ibu terwise ja mõistlike majapidamise kohta mõnda jubti ja juhatamist anda, sedi et meie teame: Üksi terwes ihus võib terwe hing elada ning mõistlikus majapidamises võib inialik õnn ja meeles rahu aseneda. Et noort silma ilu tundmissele õratada ja kau gematest kohtadest ning tundmatatest osjodest diget kuju lugeja silma ette luua, toome meie launid pilta ja fujusti, mistest enamist igas numbris üks leida on. Leht toob lahessa lehe külje peal iga näädal seda, mis Eesti perekondlikus elus täbele panemise väär on. Tema aastane tellimise hind on nii odav, et meie seda iseäranis ei pruugi enam ütelda. Üksi siis võime meie selle binna juures oma

lehte edasi toimetada, kui lugejate arv kasvab, kui meie levest kõigiti osa wõetakse. Ja halb oleks, kui meie Eesti rahva üksik viltidega perekonna ajaleht ennast ei jõuaks elus pidada. Tema väljaandja tahab hea meelega eflotsa fõik tulud kanda, kui tall aga lehe parema tulewiku peale lootust on. Lehe toimetaja saab omalt poolt muidugi tegema, mis tema selle lehe tarvis meie rahva praeagine waimuhariduse järgje kohase leib olema. Tema ei saa millalgi muud tooni ega waimu selle lehe sisse tooma, kui seda, mis Eesti perekonna ja kriitiku eluga ühte käib. „Eesti leht, luu ja liha poolset piab meie „Meelejahutaja“ olema,“ seda nõuab väljaandja toimetaja käest ning toimetaja väljaandja käest. Meie mõlemad tahame selle lehega üht kirja rahvale pakkuda, mida ta oma koduste kui awa sifute raamatut lugude sees võib armsana ja õpetlikuna mälestusena alal hoida. Meie ei mõista oma tööd mitte fölawate kõne läänipudega kiita ega kõrgele tösta, waid meie ütlesime aga väljalt, mis meie selles lehes Eesti rahvale pakkuda tahame ja temas juba pakkunud oleme. Igal pool aga, fus waimu walguks ärkanud on, ning fus ajalehti luetaesse, seal õrgu puudugu ka meie „Meelejahutaja.“ Tellid sa, auus Eesti peremees omale ja voegadelle poliitika ajalebe, nob siis telli oma perenaisele ja tütrele „Meelejahutaja“. Oigu suli nad mõlemad ühe katusse all.

Lõpeks valume siin igat auusat Eesti meest, meie ajalukja seal soovitada, fus Eesti elu ärkanud, aga fa seal, fus meie wennad alles ärkamas on ebf veel ärkanud polegi. Tahame meie ju ometi Eesti rahva waimu põllul tööriada ja omalt poolt fa kliifest selle suure waimu hariduse templi tarvis folku kanda, ilma kelleta üks rahwas millalgi rahwa nime ei vodi kanda ning ilma kelleta waimu orjapõlw iga weste festab. Selles mõttes ja joowis paneme meie Teile, auusad Eesti wennad ja õed, „Meelejahutaja“ südame peale.

„Meelejahutaja“ väljaandja ja
„Meelejahutaja“ toimetaja.